

[Jefsen Christensen.]

priserne var længst nede. Man saa da f. Eks. hjemme i mit Sogn, at en almindelig Haandværkssvend kunde etablere sig som stor Svineopdrætter ved at købe Svinehuse paa Afbetaling, ved at købe Grise paa Kontrakt, ved at købe Korn paa Kredit, og saa løbe fra det hele, den Dag hele Systemet brød sammen og der maatte træffes en anden Ordning; han havde hverken mere eller mindre, da han sluttede, end da han begyndte. Noget saadant kan ikke have noget som helst med fornuftigt Landbrug at gøre, og det er dog Landbrug, som Landmændene her i Landet driver. Derfor mener jeg, at det at fjerne Spekulationsmomentet har sin store Betydning. Dertil kommer, at vi heller ikke maa overse den Bivirkning, at vi med de Hjælpemidler, der staaar til Raadighed med Hensyn til Jordens Dyrkning, har Betingelser for at indvinde det store Beløb, som Kornindkøbet kræver, og som vi skal af med i Form af Valuta, hvis vi ikke udnytter de Muligheder, vi har. De, der mener, at det at spare Valutaen til Indkøb af andre Varer til det danske Samfund, ikke kommer det danske Landbrug til gode, tager efter min Mening ogsaa fejl, for netop dette, at vi bliver mere købedygtige over for andre Landes Varer, betinger, at vore Eksportmuligheder stiger, for saa vidt vi da udnytter de handelspolitiske Forhold, som vi skal, hvilket er Meningen med Valutacentralen: til Styrkelse af Landets Eksportforhold. Jeg kan ikke med min bedste Vilje, fra hvilken Side jeg end betragter det, se anderledes paa det, end at en Bundpris paa Korn, der ligger paa den fornuftige Linie, her er Tale om, og som ingen, med nogen som helst Berettigelse kan beklage sig over, vil være af stabiliserende Virkning og af Nyttetvirkning til mange Sider, en Virkning, som de, der i dette Øjeblik udtaler stor Skepsis over for Sagen, ikke rigtig gør sig klar.

Naar man ser paa Forslagets Enkelt-heder, fremgaar det af Bemærkningerne til Lovforslaget og af Bilag 1, at Grundlaget for det fremkomne Forslag er en Indstilling fra Landbokommissionen, ikke udarbejdet i Paragraffer, men dog forment saaledes, at det har været let at bygge det foreliggende Lovforslag op derpaa.

Punkt A. i denne Indstilling drejer sig om de to Lovforslag, som vi her beskæftiger os med, Lovforslaget om en Kornordning og Lovforslaget om en Svineordning, Punkterne B. og C. b. i Indstillingen omhandler Forhold, som man i Landbokommissionen beskæftiger sig med, og vi

maa afvente, hvad der kommer ud af de Forhandlinger, der her er Tale om. Derimod er der i Punkt C. a. noget, der har Realitetsbetydning i Øjeblikket. Der staaar i Punkt C. a. saaledes:

„For saa vidt det nuværende Renteniveau forhøjes, uden at der er Begrundelse herfor i Foranstaltninger truffene af Regering, Rigsdag eller Nationalbank, erklærer Partierne sig rede til ved Lovgivning at opretholde det nuværende Renteniveau til Udgangen af August Maaned 1936.“

Jeg vil gerne — jeg har ikke set noget fremført om dette Punkt i Folketinget — spørge den højtærede Landbrugsminister, om disse Ord „for saa vidt det nuværende Renteniveau forhøjes“ ikke skal forstaas saaledes og udelukkende saaledes, at for saa vidt det nuværende Renteniveau, det vil sige Indlaansrenten og Udlaansrenten i Banker og Sparekasser, forhøjes, uden at der fra det offentliges Side foreligger nogen Foranledning dertil, har man erklæret sig villig til o. s. v. Jeg vil gerne have bekræftet, at det skal forstaas saaledes, for dette Ord „det nuværende Renteniveau“ brugt i al Almindelighed er jo af vidtfavnende Karakter.

Jeg skal saa sige et Par Ord om Priserne i det foreliggende Lovforslag. Naar der tales teoretisk om Forholdene og indsendes Protester i al Almindelighed imod en Kornordning her i Landet, kan jeg ikke erkende, at nogen lider Uret ved at bruge Korn til 12—13 Kr. til Opfodring af Svin, der ved Hjælp af Svinekortene naaar op i en Pris af over 100 Kr. Man gaar ingen som helst berettiget Interesse for nær derved, og ved i Loven at fastsætte en Rugpris paa 11½ Kr. træder man saavist heller ikke Bagernes og Møllernes Interesser saa nær, at de af den Grund bliver nødt til at forhøje Brødpriserne her i Landet.

Det faktiske Forhold er det, at 200 Pd. Rugmel i Øjeblikket indbringer Bagerne — det har jeg Bagernes egne Udtalelser for — en Brødpris paa 31 Kr. Er der nogen fornuftig Mening i, at de, der arbejder med Landmændenes Korn, med Raaproduktet, skal have omkring de to Trediedele for at forarbejde det, vi avler, og at en Forhøjelse med 1 Kr. eller deromkring derfor med Rette skal kunne bundfælde sig i forhøjede Brødpriser? Jeg vil gerne sige til Bagerne og Møllerne i dette Land: Lad være med at forhøje Prisen paa Grundlag af det meget minimale Bundprisforslag, der her foreligger. Der er ingen som helst Anledning dertil.